

תפלת שחרית

רסא

א. אנוס, או שהשעה עוברת ואין הצבור מתפללים, לפי שמאריכים בפיוטים או לסבה אחרת יא. יתפלל במקום קבוע, גם בכיהכ"ז וגם בבית.
ב. ישתדל שלא יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר בתפלתו.
ג. אין להתפלל במקום שאינו נקי, והוא הדין לקר"ש ולתורה וכל דברי קדושה. ואם אין לו במה לכסות צריך להרחיק את עצמו ד' אמות, לפניו או לצדדיו, אם אפשר. אך באמצע התפלה, או יצא ויגמור תפלתו, אבל אם יש לו במה לכסות, שלא יגיע לו הריח הרע, אסור להפסיק ואפילו לזוז ממקומו.

ב. הכנתה וכונתה.

א. המתפלל צריך שיהיה כל גופו מכוסה, ולא יתפלל כשהוא לבוש באפן שאינו דרך כבוד.
ב. לא יתפלל עד שיבדוק עצמו אם צריך לנקביו, וצריך להסיר קודם התפלה כיהו וניעו וכל דבר הטורדו בגופו. ואם התפלל, כשהיה צריך לנקביו, צריך לחזור ולהתפלל, אם לא יכל להעמיד עצמו כשיעור שעה וחומש. ואם באמצע תפלתו נתעורר לו הצורך, יעמיד עצמו עד שיגמור, ואם דחוק לו ביותר יפסיק, ולא יפסיק בדבור.
ג. קודם התפלה צריך לרחוץ ידיו כמים, ואפילו בסתם ידים אם הפליג הרבה מרחיצתן בשחרית, ואם אין לו מים, ומתירא שכשיחזור אחריהם יעבור זמן התפלה, יגקה ידיו בכל מידי דמנקה.
ד. העומד בתפלה ונוכר שנגע במקומות המכוסים שבגוף, שיש בהם מלמולי זיעה, או שחכך הראש, די בכל מידי דמנקה או שמחכך בכותל.
ה. אחרי שהשתין ואחרי שירק ישהה כדי הלוך ד' אמות עד שיתפלל. וכן אחרי שהתפלל ישהה כדי הלוך ד"א עד שישתין או עד שירוק, ואם נזמן לו רוק מותו לירוק.
ו. טוב לתן צדקה קודם התפלה.
ז. ישהה שעה אחת, ולפחות כדי הלוך ח' טפחים, קודם התפלה, שיכוין לבו למקום, וכן אחרי התפלה, שלא תיראה עליו כמשא.
ח. לא יעמוד להתפלל אלא כאימה והכנעה, לא מתוך שחוק ולא מתוך כעס ולא מתוך טרדה, אלא מתוך שמחה, של תורה ומצוה.

עולת ראייה (לקוטים)

אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי מאי דכתיב ואני תפילתי לך ד', עת רצון, אימתי עת רצון, בשעה שהצבור מתפללים" (ברכות ה.). עיקר יסוד התפלה, שחקקה החכמה האלהית, שתועיל למלא בקשת האדם וצרכיו, הוא מה שהיא מועילה להטבה המוסרית של האדם, לרומם ולישב דעתו בחזקת כחותיו הרוחניים. וההכרחיות הזאת של השתדלות ההדרכה המוסרית לאדם היא לא כ"כ בהיותו יחיד ומתבודד, כ"א מצד השתתפותו עם זולתו מבני האדם וכל חייו החברתיים. על כן עיקר התפלה ותכליתה הוא מצד ההתקבצות הצבורית, כי להשלמת עצמותו של האדם באמתיות הדעות היה מגיע ע"י התורה גם מבלעדי התפלה, אבל המוסריות הדרושה לחיי החברה היא ימבעת ע"י התפלה. נמצא שתפלת הצבור היא התפלה העיקרית, וגם תפלת היחיד תתן פריה ותועלתה בהתחברו עם הצבור, ועת רצון, שבה קירוב התכלית של התפלה ויתרון פעולתה, היא בשעה שהצבור מתפללים.